Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ 4075 — SIX PAGES — NGÀY THỨ TƯ 27 AVRIL 1932. — NGÀY 22 THÁNG BA, NĂM NHÂM-THÂN — SÁU TRƯƠNG — NĂM THỨ 25

A LOUER

LUC-TINH TAN-VAN

A LOUER

GIÁ BÁO

Một năm.....	12$00
Sáu tháng.....	6.50
Ba tháng.....	3.50
Mỗi số.....	0.05

XIN LƯU Ý

Mua báo xin trả bạc trước và gởi ngay cho ông Nguyễn-văn-Của, Tổng-lý.
Bài vở đăng báo thì gởi cho ông Lâm-v.-Ngọ, Chủ-nhiệm.

Báo xuất-bản hàng ngày, trừ ngày lễ và Chúa-nhựt

Gởi dây thép đề: LUCTINH-SAIGON
Điện thoại nói: Số 203-Saigon

CHỦ-NHÂN: NGUYỄN-VĂN CỦA

CHỦ-NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌ

Thay mặt cho tòa báo ở bên Pháp-Quốc
E. BOURDET & Cie
9, rue Tronchet — Paris (VIIIe)

Báo-quán: ở đường Lucien Mossard số 57.— SAIGON

NHÀ HỘ-SINH CHO «GÁI NGOAN»

Tức nước vỡ bờ. Đi từ chỗ sanh-hoạt cũ ra chỗ sanh-hoạt mới, trai gái lắt qua một thời-kỳ phòng tùng. Cái đó không thể nào tránh được. Những thói hoa tường liễu ngõ, trên Bộc trong giàn chẳng phải là bây giờ mới có. Ngày xưa nó đã có rồi, nhưng ngày nay thì trai gái có nhiều dịp được đụng chạm nhau nên nó có nhiều hơn. Những cô « duyên thiên chưa nhô đầu dọc mà phân liền dã nảy nết ngang » vì thế cũng có nhiều. Thấy vậy, những ông trong phái « than ôi! » chỉ có việc chắt lưỡi nỏ miệng kêu :

« Ôi! phong-hóa suy đồi! »

Phong-hóa có suy đồi đi nữa thì những ông giá đạo đức lấy liệu chỉ ngồi thương hão khóc huyền như vậy mà cứu vãn được nỏ chăng?

Như thế không khác gì nhà láng giềng đang cháy, mình đứng ỳ ra đấy, trông ngọn lửa lem lém mà thở ra những câu thương vay, tiếc mướn. Cái lối giả đối ấy đã quá cũ rồi. Bọn mình ngày nay phải xắn tay áo đi xách nước mà tưới vào chỗ lửa cháy phải nghĩ đến « việc » mới được.

Những chuyện mà cách ít lâu nay người ta còn cho là thương luân bại-lý rồi đây sẽ là những chuyện thường cả. Những cô gái chửa hoang mà người ta vẫn kêu là « gái ngoan », lẻ gái « cọp mồ » chẳng nên là cái vật cho người ta mỉa mai nữa. Đem những danh từ ấy mà gắng những cô gái nhẹ dạ là sự cử động của một xã hội giả đối. « Gái ngoan » gái, « cọp mồ » ! Chưa chắt thay, đau đớn thay, những danh từ ấy ! Tôi thì tôi không chịu mắng những cô ấy như thế. Cái tiếng thương-luân bại-lý chẳng phải là có nghĩa tuyệt-đích. Khi nào pháp-luật và phong-tục chưa đem cái gánh trách-nhiệm mà đặt lên vai anh con trai bên-nhát thì tôi chưa chịu xét các cô gái chửa hoang bằng bộ óc họp hồi ấy. Bàn-ông là giống lịch kỳ, « chơi hoa cho rảnh nhụy lẫn », rồi đến khi hoa kết quả thì chẳng có cái cau-dảm chăm chút cho hoa, nhìn nhận đến trái, lại còn đặt ra những điều pháp-luật để trách phạt những đóa hoa nỏ chỉ có một tội là nhẹ dạ để cho phường ong bướm dày vò thỏa-thích.

Cái thâu người con gái bị pháp luật trừng trị, xã-hội mỉa mai, gia-đình ruồng bỏ như vậy đã là quá lắm rồi. Bây giờ thì những cô ấy đáng để ta thương cho phải đường, chớ không phải thương miệng thương mồi. Ta thương các cô ấy là cứu lấy đứa hài nhi vô tội nỏ sẽ vì lời thế mỉa mai mà bị bóp mồi ném xuống sông hay quẳng giữ vườn hèo đường.

Nếu xã hội không thể thương các cô ấy thì một ít nhà từ thiện

..

Việc mà tôi mong ở các nhà từ thiện là sự lập ra mộ nhà Hộ sanh cho những cô gái chửa hoang.

Cái điều kệ thử nhứt trong nhà Hộ-sanh nầy là sự mật. Cô gái chửa hoang tuy muốn vào nhà Hộ-sanh nầy chỉ có việc đến nói với cô đỡ mà thôi. Cô đỡ nầy phải là người thật có giáo dục, biết sự quan trọng trong cái nhiệm vụ của mình, giàu cái lương-tâm như nghề và không bao giờ làm trái với sự bí mật của nhà nghề. Với một cô đỡ như thế, các cô có thể « thổ lộ cau tràng » mà không e ngại gì cả. Các cô biết rằng người nghe mình thú tội dây sẽ vì sự bí mật của nhà nghề mà giữ kín đáo cho mình. Cô đỡ cũng chẳng cần biết đến tên thật của người ta. Cô muốn đặt cho người ta cái tên gì thì đặt. Cô kêu ngọc, ta là Trà, là Lý, là Sen, là Thérèse, là Madeleine nữa cũng được.

(Coi tiếp qua trương nhì)

Sức mạnh của cái đẹp

Thường ta vẫn thấy bề khi mở cuộc vui làm phước, hoặc mở hội chợ đấu-xảo v. v .. hòm khánh thành tất phải mời quan thủ hiến đến chế tọa cho thêm phần long trọng. Thế mà vừa rồi ở bên Pháp lại trái hẳn. Số là các nhà Thương-mại và kỹ-nghệ bạt Saint Denis vì muốn bèn tổng những đồ hàng rủ nên tổ-chức một buổi « Chợ Phiên » tương tự như mấy cuộc hội chợ để bàn các ô-tô và đồ hàng cổ.

Muốn cho buổi chợ phiên ấy được nhiều khách đến dự, Hội-đồng tổ-chức không mời một vị quan nào đến khánh thành cả.

Nhưng ở hạt nầy có một cô thiếu-nữ tên gọi Paulette Dupont vừa trúng tuyển kỳ thi Hoa-khôi năm 1932. Bèn đồng liền viết giấy cử đại biểu đến thỉnh « qui nương » bớt chút thì giờ qui báu đời gót ngọc tới khánh thành buổi chợ phiên nầy. Vị « Hoa khôi » Saint Denis nhơn lời, các báo đăng tin. Hôm thứ bảy 5 Mars 1932 hồi 4 giờ trưa tài-tử sinh-nhân ở khắp các nơi đã rủ tựu đông đội ở trước của nhà Hội-chợ để xem mặt vị « Hoa khôi ».

Khi xe ô-tô của « cô gái đẹp » tới nơi người đứng đông như kiến cỏ, linh cảnh-sát phải hết sức đến bảo-hộ cho được.

Vị *hoa khôi* đi càng 2 cô bạn cũng đẹp tuyệt vời dạo qua các gian hàng hễ đi đến đâu, người theo đông đến đó, trong giây phút trường hội chợ rộng có tới đến mấy mẫu Tây mà người đến sau không sao lá h vào được đành phải ở ngoài.

Khi vị hoa khôi đã đi dạo qua các gian hàng rồi trở ra về, lúc vừa bước lên xe tiếng chúc tụng và tiếng reo hò vang động cả một góc trời. Những công-tử mua hoa nêm bay như bươm bướm, các lối đi ở trong trường Hội chợ ngập đầy những hoa ngũ sắc.

Buổi chiều hôm ấy Hội-đồng tổ-chức muốn đáp lại cái thạnh tình của « mỹ nhân » có tổ-chức một bữa tiệc rất long trọng tại một nhà khách sạn lớn trong tỉnh. Khi công chúng biết tin, tranh nhau đến đặt tiền giữ chỗ ngồi trước. Có nhiều công-tử vì còn phải chạy xe nên đến hơi chậm đành phải nài - ni mua lại giấy của các cụ già một giá gấp năm gấp sáu. Nhà khách-sạn hôm ấy phải mướn thêm hàng mấy trăm bồi vào để đưa các món ăn. Có nhiều cậu công-tử bột ít tiền đành vào mặt dày vào xin làm bồi « không lương » để được cái hân hạnh « nhìn » cô thiếu-nữ. Thế mới biết cái « đẹp » giá biết chừng nào !

Nhờ xem :
HỒNG-NHAN BẠC PHẬN
bên trương nhì

Đức Bảo-Đại với việc trị dân sau nầy

Sau khi Đức Khải-Định từ giã ngai vàng, về bên kia thế-giới, Đức Bảo-Đại nối ngôi bàu lên cầm vận mạng quốc-dân từ đó. Ai! dân không tự vẫn vua một ngày.

Khi Hoàng-thượng sang du học bên Pháp thì ngài trao quyền trị nước cho quan Phụ-chánh thân thần Tôn-thất-Hân, ngài quyết sang Pháp-quốc du-học. thâu thái các cái xuất-sắc của nước văn-minh để sau nầy trị dân một cách khôn khéo, một cách khác xưa cho hợp với tình thế hiện thời.

Thu qua rồi thu lại, đã mấy năm Hoàng-thượng du-học, đang khi nước nhà có việc chẳng lành vì làn sóng đỏ, thì một tin mới tung ra : ngài về nước !

Đức Bảo-Đại về nước ! cũng quan-trọng như tin quan Thượng Reynaud sang thăm sứ Đông-dương, tin ấy làm dân Annam chú-ý.

Phải, vượt sóng Địa-trung về đất tổ, một khối óc mới, Hoàng-thượng rồi ắt cũng đem theo. Mà, vừa rồi theo lời tuyên-bố của Đại-Nam Đức Hoàng-đế ở Paris, dân ta ắt được phần nhờ.

Như ý quan nguyên Tổng-trưởng bộ thuộc địa Reynaud thì nay mai [illegible] sẽ khai-thác [illegible] một cái kỷ-nguyên hạnh-phúc và tiến vượng cho nước Nam.

Gần đây dư luận lao nhao: người chủ-trương trực-trị, một phen bút cùn mực cạn, chưa ai dám công nhiên chánh trị nào là hợp với tình thế quốc-dân thì ngu-giả ở Tây-phương đã sửa soạn phần bồi đề lo việc nước. Trở về giang sơn cũ, cải chánh sách mới, Hoàng thượng tất phải đem về, Trong lịch-sử nước nhà rồi đây chắc sẽ thấy một trang cải-cách đáng khen.

Nếu sản bầu máu nóng, chỉ rèn cầu lấy ông vua « mới », có vua « mới » mới có thể làm « mới » quan, « mới » dân, « mới » cả giang-sơn hình chữ S.

Thì hãy lòng tai nghe lời tâm huyết của quan Reynaud nói về dân mình :

« Các người có nên cỗ văn-minh đến gần bên bình vực. Bao giờ các người cũng có thể tin cậy được ở chúng tôi vậy. Ấy do sự Pháp-Việt hiệp-tác mà ta cùng nhau giữ cuộc tương lai xứ nầy ».

Ta mong, ta đợi.

Xạ hông-tiêm trong 4 đêm Hội chợ Phụ-Nữ

Ai là anh hùng bậc nhứt về nghề Xạ hông-tiêm (bán giảng) *hãy nhờ gởi thơ đăng tên kẻo trễ ; ngày khóa sổ : 2 tây tháng năm 1932.*

ĐIỀU LỆ

Nếu vị nào bắn trúng gỏ, sẽ đặng 1 đ àn ; trúng gỏ nhẫy luôn nỏ trống 2 điểm ; trúng ngay nỏ trống 3 điểm

Mãn giờ bắn Trị-sự cộng lại, ai điểm nhiều sẽ đặng giải thưởng nỏ phát liền lúc đó.

Mỗi đêm một vị đặng chơi 2 giờ đồng hồ mà thôi. Vì đông nên để thay phiên chờ chơi một lần không hết. Nhỏ gởi thơ đăng tên nỏ tiền dự cuộc (droit d'engagement) mỗi đêm là năm cắt (bằng liền nỏ của) nếu dự luôn bốn đêm thì xin gởi hai đồng, khi đăng tiền sẽ phát giấy vỏ ra cửa thong thả, ngày khởi sự chơi là 4 Mai 1932 sáu giờ chiều.

Thơ gởi đăng tên hay muốn hỏi đều chi xin viết thơ cho M. Võ-văn-Ban chủ Phong-Cảnh Khách-Lâu Saigon.

TRUNG-HUÊ QUÁC

THƯỢNG-HẢI — MÃN-CHÂU

Nga — Nhựt tương tranh
Đại chiến Tưởng-giới-Thạch.

Hôm nay, về những bài luận về đám gặc Mãn-châu, tuy là luận theo tư kiến của tôi, độc-giả chư-tôn xem rồi cón nhỏ ; phần nhiều còn rất đỗ dọ rol. Nay chỗ mở âm đã có ánh sáng soi vào, tôi tưởng nên nhắc lại.

Ngày Tưởng giới-Thạch quẩy ấn Thống-soái gồm coi thủy-bộ quân. Tưởng nẩy việc đánh Nhựt tại nơi Thượng-hải cho Phùng-ngọc-Tường, Hồ-hớn-Dân, Viêm-tích-Sơn ; để mình rảnh tay, lo lập đồ trận phá Mãn-châu đuổi Nhựt.

Từ đây, không ai nói thốt gì đến Tưởng - giới - Thạch. Hà-ứng-Khâm, Trần-minh-Xu. Cho đến những lá Ngô-bội-Phu bỏ chỗn mà ra ; Trương-học-Lương mượn Bắc-kinh làm đồ lập bày trận thế, thì biết Tưởng-giới-Thạch sắp kế đánh Nhựt nơi Mãn-châu, vậy trong-nước-ta, dưới vụ-án lấy làm ngán cho Tưởng ; nghĩ cho Nhựt muốn phần lợi hại, thấy bộ quân đến tỉnh-nhuệ, thêm binh lương tận tức ; Tưởng lãnh phá Nhựt nơi Mãn-châu, binh đã không tinh, trăm bề đều thiếu, rỗ là một cái gánh-vác nặng quá sức người. Tưởng phải lo sao liệu sao ? Trước hết Tưởng phải lo cho có máy-bay, có chiến hạm, có sắng ống thuốc đạn đầy đủ ; như là phải có tiền. Rồi phải lo sao, bộ có Rút-xi, thấy có Hué-kỳ Hồng-mao Mutfen đặng vậy, không phải ngồi an trong trường mà đặng Vậy trong những hồi không ai nghe nói gì tới tên tuổi Tưởng-giới-Thạch, ai biết Tưởng đi đâu ? Dư-luận đồn tiếu, Tưởng là vậy, Tưởng là khác, một mình tôi nói Tưởng không có ở Trung-huê.

Lui đụi it ngày, Thượng-hải đình chiến, các nước như Pháp, Huê-kỳ, Hồng-mao, I-ta-li đóng gải bòn. Gải mãi không đặng, vì mỗi có Trung-huê buộc Nhựt rút binh, Nhựt lại kéo-nài kia kia no no ; đến đỗi các nước phải tính giao cho hội Vạn-quốc xử phân. Thình lình ông Stimson Huê-kỳ sang thành Génève dự hội Vạn-quốc lại nói : « Việc bỏ Thượng-hải phải dời về Hoa-sinh-tông (Huê-kỳ) mà nghị mới nên. Còn vụ Mãn-châu, nếu phen nì mà Rút-xi giữ mực bòn binh, không chịu tương binh phục Nhựt, thì Chánh-phủ Rút-xi khiếp nhược lắm. » Nghe lời đã biết cơ cuộc Mãn-châu đổi rồi. Người rỗ việc các nước, ai còn nghĩ cho một mình Trung-huê đánh Nhựt thôi sao.

Tin Arip báo rằng : Mã-chiêm-Sơn tương binh Hắc-long-giang đánh xuống ; một trận nơi Tế-tế-cấp Nhựt đại bại chạy về thành. Binh của Mã thiệt thêm. Môn tiết ấy, nếu các cô không thì sẽ bỏ vào quĩ nỏ. Trong cái gia-đình ai rảy sẽ biết rõ việc đây là chẳng phải nhân nào mà là vì nước cuộc công cộng.

Nhiều khi nhà nhận những cô không nghiệp, không học-thức, là một dịp tốt cho thiện dạy cho họ biết một nghề gì đó, để lên về đường xã-hội.

Hộ sẻ ở đây trong Nếu có thể được thì đừng bỏ thôi bỏ, không cũng phải giữ ngu cho đến khi đứa cứng cát, được tự lập sanh-lý. Tất còn có mẹ bỏ con ? Chắc thì giữ họ lại, vì khi mẹ con lu thì ít muốn

Hoặc có người bà mình đã nhận nuôi chẳng cần cứu lấy con vu vơ ấy thì ngỏ vô phẩn đạo.

Còn những ngu lập ra nhà Hộ-sanh gái chửa hoang, ấy vào sự phòng tùn tình dục của trai những người ngu

Nước đang chảy x là không tài nào chảy ngược về ngu chảy bằng ta cứ mặc nuôi mà tìm cách chỗ nước xoáy.

Bỏi bỏ những ch nội việc như thế tiên làm.

Nhưng tôn nhiề

HỘI CHỢ PHỤ-NỮ

Tại sân Thể-thảo đường Lareynière Saigon
(sau Nữ-Học-Đường)

Từ 4 cho tới 7 Mai 1932
(Nhằm lễ Ascension)

Có cuộc đấu xảo nữ-công rất lớn, xưa nay Nam-kỳ chưa có lần nào. Có cộ-bóng, cộ đèn, đấu ping-pong, đấu cờ-tướng, đấu kiếng-vật, đấu huê-đăng, có bằng giảng tranh vô địch. Có thi cờ, thi vẽ, thi đờn, thi thoại đồ. Có dạ yến, có đốt pháo bông, có hát chầu-văn, hát cải-lương, có nhạc Tây, nhạc Annom, nhạc Tàu, nhạc Cao-miên và hơn mấy chục cuộc vui trò lạ nữa.
Ai bỏ qua cuộc nầy thiệt là uổng lắm !

Nhựt - bổn lại tính sẽ mua gạo của ta thêm 80 ngàn tấn nữa

Lại mới nghe tin thêm rằng, sau khi Nhựt-bổn đã chịu mua gạo của ta 50 ngàn tấn, hạn đến 5 Mai nầy phải có đủ mà bàn ; thì mới bữa rồi đây Nhựt-bổn lại đương thương-lượng để mua gạo của ta thêm 80 ngàn tấn nữa.

Đương hồi ta tăng thiếu, lúa vựa lại đó bán ra không đặng, mà được mối mua như vậy, thật là một dịp đáng mừng cho các nhà nông ta đó.

Lúa sẽ phát giá cao, đừng bán đó bán thảo mà uổng.

THÁC OAN MẠNG

Một đứa em 3 tuổi lâm thác anh nỏ 5 tuổi vì một mũi súng

Vừa rồi trong Cholon mới xảy ra một cái thảm-án rất thương-tâm. Một đứa trẻ mới có 3 tuổi đầu mà bằng thành ra một kẻ giết anh bằng một mũi súng.

Số là sớm mai bữa Chúa-nhựt vừa rồi, 24 Avril, 3 người con trai của M. Pegras, là người làm việc tại sở máy-đèn, nhơn cầu vui mới rủ nhau vác súng cha đi ra ngoại châu-thành mà bắn chim-chóc chơi.

Ba anh em đạp xe-máy rảo đi bắn một hồi lâu, được đâu ít con chim chi đã rồi đồng đạp xe trở về ăn cơm.

Đến xế trưa, nhà ở lúc rảnh, người con trai lớn hơn hết tên là Victor, 17 tuổi, thấy đứa em nhỏ tên Jacques mới có 3 tuổi còn khờ dại, mới lấy súng ra chỉ cho em biết cách thế làm sao mà bắn. Nhưng chưa tác chỉ để, rồi Victor lại quên rằng hiện trong súng ấy còn 4 viên đạn.

Victor dạy em bắn như vầy :

— Nầy em hãy coi : Cái nầy dây là con cò, hễ nhận nó xuống thì súng nổ liền. Đâu em nhận thử một cái coi !

Lúc ấy một đứa em khác của Victor tên là Joseph, 5 tuổi, đương ngồi ngay họng súng, cách chừng một thước tây. Nên khi Jacques nghe lời anh, đưa tay nhận con cò một cái thì súng liền phát nổ, đạn tạc ngay ngực thằng Joseph nhào xuống bất tỉnh. Lập tức đem vào nhà-thương cứu cấp, nhưng vì đạn đã xoi vào sâu quá, nên nửa 5 giờ chiều thì chết.

Tội nghiệp !

Nhà hộ-sinh cho « gái-ngoan »

(*Tiếp theo trương nhứt*)

Đứa nhỏ sanh ra, trong giấy khai sanh đã không cần đến tên cha nó thì hà tất phải cầu đến tên thật của mẹ nó làm gì.

Nhưng những cô « con mối hi-vọng » (portenses d'espoir) ấy — nói là thất vọng có lẽ đúng hơn — chừng khi nào thì nhận họ vào?

Ngay từ khi các cô thấy khác trong người mà chẳng muốn cho ai biết đến. Đó cũng là một cách giả đối, song là sự bất đắc dĩ.

Ở đấy, các cô sẽ được: người ăn, săn sóc, thuốc men cho. Các cô không biết ai hơn là những người cùng một kiếp đoạn trường. Người cùng một hội một thuyền tất sẽ thân yêu nhau mà nhà Hộ sanh sẽ thành ra một gia-đình vui vẻ.

Nhưng vào đấy rồi, các cô có phải làm lụng gì không? Có chớ, nếu các cô có thể làm việc được, nhưng không bao giờ ta được bắt bọ làm những việc nặng nhọc có thể hại đến sức khỏe hay cái thai của họ.

Có nàng biết nghề kim chỉ thì may vá, thêu thùa, có kia rảnh chân khỏe tay thì giặt dịa, có nọ quen việc bếp nước thì nấu ăn. Ai biết làm bánh, làm hoa thì đem cái tài mình ra mà kiếm tiền thêm. Món tiền nhỏ mọn ấy, nếu các cô không cần đến thì sẽ hỏ vào qui nhà Hộ-sanh. Trong cái gia-đình mới của họ, ai nấy sẽ biết rằng mình làm việc đây là chẳng phải vì một cá nhân nào mà là vì mình, vì một cuộc công-cộng.

Nhiều khi nhà Hộ sanh sẽ nhận những cô không nghề nghiệp, không học-vấn, thì đó là một dịp tốt cho các nhà từ thiện đạy cho họ biết chữ, bỏ một nghề gì đó, để nâng cao họ lên về đường xã-hội.

Hộ sẽ ở đấy trong bao lâu? Nếu có thể được thì cho đến khi đứa bé thôi bú, không nữa thì cũng phải giữ người mẹ ở lại cho đến khi đứa bé đã được cứng cát, được tự lập về đường sanh-lý. Tối còn có những người mẹ bỏ con? Chắc thế. Nhưng cố giữ họ lại, vì khi mẹ đã chịu cho con bú thì ít muốn rời con ra.

Hoặc có người bảo rằng nước mình đã nhiều người lắm rồi, chẳng cần cứu lấy những đứa con vu vơ ấy thì người ấy là kẻ vô nhân đạo.

Còn những người nói rằng lập ra nhà Hộ-sanh cho các cô gái chửa hoang, ấy là tàu thành vào sự phóng túng về đường tình dục của trai gái thì họ là những người nguy-biện.

Nước đang chảy xuôi rất mạnh ta không tải nào làm cho nó chảy ngược về nguồn được đâu. Chỉ bằng ta cứ mặc cho nó chảy xuôi mà tìm cách bồi bổ những chỗ nước xoáy.

Bồi bổ những chỗ nước xoáy, một việc như thế sẽ tốn nhiều tiền lắm.

Nhưng tốn nhiều tiền mà nếu không tiết bớt được thì ít ra cũng có thể bạo chế những nạn tự tử vì hoang thai, nạo đọa thai, nạn giết con mới đẻ, nạn vứt bài nhi ra đám cỏ bụi cây.

Mất đồng tiền mà cứu được tương lai, phước là ở đấy, sự vui sướng trong đời người là ở đấy.

Nào Tế-bần! Nào Tế-sanh! Những tên nghe đã nhàm cả tai. Thì hỏi nào sẽ thực hành cho được châu đáo cái ý-kiến nầy đây?

Còn những ông con trai là tội khôi, là thủ phạm những vụ giết người trên kia lẽ nào lại chẳng giúp một tay vào công cuộc từ-thiện ấy để chuộc lại một đôi phần cái tội của mình làm.

ĐỨC PHONG.

Phụ khoa tất độc

Là quyển sách của ông TRẦN-VĂNG-KIM, *Lương-y Bổn quốc tại nhà-thương Cailay (Mythe) mới xuất-bản.*

Là quyển sách rất có ích cho hàng Phụ nữ.

Nhứng là :

Vệ sanh hằng ngày cho đờn-bà.
Phương pháp trị bịnh đều chỉ rõ.
Tật bịnh các phần vi-ẩu.
Hình vẽ để hỏi lại nhiều
Đờn-ông xem biết rằng hay.

Giá mỗi quyển 1$20

Ai muốn mua xin biết thơ đến:

Madame Trần-vang Kim
Cailay

Cũng có trữ bán tại :
Nhà thuốc tây Solirène *Saigon.*
Nhà thuốc tây Khương-Bình-Tịnh *Cantho.*
Nhà thuốc tây Nguyễn - văn - Tri *Mytho (ngang ga xe-lửa)*
Tiệm Nữ-Quán *bán cơm Tây và cơm Annam ở Cailay gần đường gần bến xe hơi).*

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

GIÁ BẠC

Ngày 27 Avril 1932.

	1/4	3/4
Nhà-nước.....	10P.00	10P.00
Ngân-hàng Đông-pháp.....	9 90	9 90
Banque Franco Chinoise..	9 90	9 90
Banque de Saigon.....	9 90	9 90
Financ. Fse et C.....	9 90	9 90
Hong-kong Shanghai.....	9 90	9 90
Chartered-Bank.....	9 90	9 90
Cie. Annamite de Crédit...	9 90	9 90

∴

MỄ CỐC

Giá cho đến nhà-máy Cholon, bao lấy luôn gia lan 60 kilos

Paddy pour riz de choix.....	2p52 à 2p55
Paddy pour riz numéro 1....	2 50 à 2 55
— n. 2,40%. Japon	2.25 à 2.30
— n° 2,60 55%. Java.	2 20 à 2 30
Paddy alimentaire	2 15 à 2 20

Khăn đen Suối-đờn
HẠ GIÁ

Tôi còn đương làm những kiểu khăn đặt riêng tây theo ý mỗi ông; xin viết thơ nói rõ mấy lớp và lãng ni tôi sẽ làm y theo gởi lại, cách lối hôm giao ngăn, số phí tôi chịu Qui ông ỷ gởi gắm đặt xin mời đến nhà trước xem mẫy đờn sau để bớt sự khán cho nửa ý.

Băng hạng nhứt.:..... **2$70**
Nhiễu gò hoặc cẩm nhung 2 20
Thứ thường ngoài chợ.. 1 10

Nguyễn-văn-Búp
Kế nghiệp Suối đờn
par Lai-thâu (*gare*) *Bình-nhâm*

Người Nhựt với Khổng-giáo, Thần-giáo và Phật-giáo

Xưa nay người Nhựt hằng mộ ba đạo Khổng, Thần và Phật; nhưng họ trọng mỗi đạo khác nhau, cho nên họ có thể tin cả vừa ba mà tinh thần họ không sai lạc, lại còn được sáng suốt, tươi tỉnh hơn là chỉ tâm vào một đạo. Cái đó là sự khó, để làm cho người Âu-châu ngạc nhiên lắm, vì bên phương Tây người ta tin một đạo mà thôi hay là người ta không tin đạo nào cả.

Ở phương Đông, ít ra là ở Nhựt-bổn người ta không nhận Khổng-giáo là một nền đạo-đức. Người ta cũng không coi Khổng-tử với mấy vị học-trò cỡ danh của ngài là nhà sáng lập và truyền bá đạo-đức, người ta sắp ngài ngang hàng với mấy ông hiền bên phương Tây là Socrate, Platon và Aristote. Nhưng thật ra thì những câu phong-hóa và nhơn-đạo của ngài ẩn sâu đến các chi-nhánh nhỏ nhứt nền văn-học Nhựt-bổn. Người ra thi hành Khổng-giáo, không phải lấy về tôn-giáo, mà lấy về nhơn-đạo để nâng cao tri-thức và luân-lý. Vậy nên Thần giáo và Phật-giáo cả hai đều hòa-hiệp với Khổng-giáo rất dễ dàng. Lại chính Phật-giáo và Thần-giáo đều có thâu nhận nhiều chỗ trong Khổng-giáo mà tri hành đạo nghĩa. Tuy có khuyết điểm nhiều phần khác, chớ về đạo nghĩa thì Khổng giáo đứng đầu lắm.

Còn về Thần-giáo và Phật-giáo thì mọi người đều sùng bái hai đạo đó. Đành rằng người Nhựt có thờ đạo Cơ-đốc (Christianisme) nhưng số tín-đồ đạo nầy ít lắm, không đáng kể ra. Đốc-giả có lẽ lấy làm lạ vì thấy họ tin cả hai đạo. Ấy là không phải một sự lạ. Từ trước cho đến thời kỳ cải-cách năm 1868, mỗi người đều thờ Phật-giáo và Thần-giáo, nhưng người không coi Thần-giáo là một nền đạo đức. Trong mỗi làng hay là nhiều làng hiệp lại, người ta có cất một cái đình để thờ vị Thần bảo hộ cho dân. Những nhà được Thần bảo hộ và ở gần đình đều chung đậu với nhau mà làm thành một cái hội, lo công Thần và tu bổ đình. Chúa riêng về chùa, đình riêng về đình, hai bên khác nhau, không dính dấp nhau, cho nên dân tình có thể đứng ra lo cho bên Phật và bên Thần.

Phần về bề hai bên cũng khác-hau, việc về vật chất ấn thiệp với bên Thần, còn việc về tinh thần thì ấn thiệp với bên Phật Bổn tanh Thần-giáo là vui vẻ, sang làng; bổn tanh Phật-giáo là buồn bả, ảu sầu. Vậy nên người ta giao mấy cuộc lễ quan đưa cho sư nhà Phật và mấy cuộc lễ vui chơi cho sư nhà Thần. Có đám ma và làm tuần, người ta rước thầy chùa; mừng sự hữu hạnh, như ăn kỉ annh thành, ăn mừng được sanh con, làm đám cưới, người ta thỉnh sư bên Thần. Đã chia phần việc định rành, đâu còn những sự tranh giành. Vả lại chúng tăng là hạng người bỏ cả thân danh lợi lộc, đâu còn lo những sự thiệt hơn.

Người ta thường coi Phật giáo là một nền đạo từ-bi, hỉ xả. Hỏi đời đạo kiếm, có vài tục lệ ngộ mà đến nay đều tích vân còn. Như phàm tội mt cạo đầu làm tăng thì nhà vua tha cho, coi là một người đã biết tự hối rồi; một vì Soái cạo đầu và ra chịu thua thì bên nghịch không nỡ xuống tay; một nhà tướng phạm tội đáng chế, bèn mặc áo nhà sư, ra trước bệ trên mà xin cho được sống thừa, thì người ta đâu chẳng tha. Nhiều nhà chùa lớn mở cửa từ mà rước và đưa bọc những kẻ cường gian mắc tội, vua quan để cho các sư nha hỏ cớ đó, không hẹp lượng đem luật hình mà làm cho nào động lòng lành của các cụ. Khác với chư tăng, sư bên Thần là hân hái, can đảm và khuyến khích người sốt sáng mà ở đời.

Tôn chỉ Thần-giáo là sự trong sạch ở lương tâm. Phải-đỗ thường niệm rằng: « Mắt ta có thể thấy điều dơ-bẩn, nhưng tri ta vẫn trong sạch; tai ta có thể nghe điều dơ bẩn, nhưng tri ta vẫn trong sạch. » Thần-giáo không điều - luật riêng, không có thánh kinh. Nó chỉ có viết vài quyển sách nhắc tích và vài mươi cuốn kinh để tụng niệm mà thôi. Lấy về tôn-giáo, nó chẳng qua là một tôn-giáo nhỏ hẹp. Nhưng nó nắm giữ tâm thần một cách bền chặt. Người Nhựt vẫn thích nghĩa-lý của nó lắm. Họ thường nói rằng : « Đạo giữ tâm tri minh hạp lẽ với chánh lý, thời minh không khẩn vái. Thần Thánh cũng phò hộ cho mình. » Câu ấy tỏ rõ lòng tin-ngưỡng của dân Nhựt đối với Thần-giáo. Họ thờ tiên thánh và các đẳng thánh Thần, thờ vì kính trọng và biết ơn chớ vì tưng bố dức và làm phải cho đỏi, chớ không phải để mong cầu lợi riêng. Đạo giữ không bị lão hiếp và ngăn trở. Thần-giáo vẫn khoan hồng. Mà có lẽ không một đạo nào khác làm đổi đa người Nhựt, vì bổn tánh họ thuộc về Thần-giáo, chịu ảnh-hưởng Thần-giáo từ xưa.

Mấy nhà tăng truyền đạo trước kia đã biết vậy rồi. Thay vì chống chỏi với Thần-giáo, các ngài làm cho lý-tưởng và ảnh-hưởng đạo Thần dung hợp với đạo Phật, các ngài làm cho tín ngưỡng thân mật nhau một cách khéo léo, mỹ miều.

Thần-giáo là một cái hiến pháp, lập thì nhỏ bởi những cỗ lệ mấy ngàn năm. Không ai sáng lập nó, cũng không ai truyền bá nó, nhưng thỉnh thoảng có một ít nhà thông thái viết sách có giá trị mà tán thành tín-ngưỡng đạo Thần, và bao giờ Chánh phủ cũng trọng nom các đình, phong thưởng và khuyến khích mấy ông sư. Như là Chánh-phủ quan tâm đến cảnh đình to tát hơn hết ở xứ Ise.

Phật giáo chia thành nhiều phái, để cho hạng người có thể nương nhờ sư tế độ của Phật, hưởng lấy được Huệ, hoặc tâm sư an-lạc trong tâm hồn. Mấy nhà sáng lập, phần nhiều ra đời từ thế kỷ thứ bảy đến thế kỷ thứ mười ba; tuyên đạo lại cho chúng tăng là hạng người thanh-bạch và thông-minh. Chăng phải rất trọng các sư và hăng tiếp giúp trong việc tu bổ chùa chiền.

Theo Thần-giao người Nhựt thờ tổ tiên, yêu đất nước, trọng đẳng trên cao giữ gìn thuần phong mỹ tục và bảo bọc cho quê hương bọ. Vậy nên họ ăn ở thanh thật và lòng yêu quê hương của họ thường phát hiện ra bằng những sự hành động đích-đáng. Phật-giáo và Khổng-giao vô nước họ, đều bị nhiễm tinh-thần của Thần-giáo. Vay nên đạo Khổng bên Nhựt khác hẳn với bên Tàu. Lấy những nhơn nghĩa của đức Khổng, người Nhựt đọn lại thành đạo mình, mới mẻ hơn, hùng tráng hơn và tinh vi hơn.

Phật giáo cũng vậy, không phải là Phật-giáo bên Tàu và bên Ấn độ nữa. Nhiễm theo tinh thần Nhựt bổn, Phật-giáo hóa thành đạo riêng của người Nhựt, đích đáng, vẻ vang, hoàn toàn. Với chủ nghĩa từ-bi hỉ xả, đến xứ nào Phật giáo cũng làm cho xứ ấy trở nên trong sạch, thơm lành. Nếu là xứ đã văn-minh thì nó nâng cao và tô-điểm thêm cho. Nếu là xứ còn dã-man bạo tợn thì nó lại làm cho được thuần lương, cho nhỏ. Nếu dân lộc xảo xạc, hôn-chợ, nóng nảy, hoành hành, thường làm nạn vì sự tranh giành, thì nó cảm hóa cho được yên ổn tinh thần, hòa nhã làm tảnh và bớt nguy ngập bởi tánh-lý. Nếu là dân tộc ưa sự an hòa, hạnh phước, không tham ai, không chiến tranh, ưa trọi trong cảnh tịnh, thích hưởng gió xem hoa, thì nó làm cho được khoái lạc thêm. Nhờ cả nước Miến-Điện đều mộ Phật-giáo, nhiễm với ảnh hưởng Phật-giáo, nên dân tộc Miến Điện là một dân tộc có phước hơn hết ở hoàn-cầu, có phước về tinh thần vậy.

∴

Bài nầy Bổn-báo trích trong cuốn Lịch-sử nhà Phật của ông Đoàn-trung-Còn, 2 đường Sabourain, Saigon. Vì bổn báo muốn giúp cho các độ-giả không tiện mua mà cũng có thể xem mấy đoạn hay trong sách, một quyển sách có giá-trị, soạn rất nhiều công phu.

Ai muốn ?....

Có một người đờn-bà có con Lọc tại trường Bổn-quốc; hiện giờ bà có lãnh nấm ba vị học-sanh cũng học tại trường bổn-quốc về ăn-ở tại nhà bà. Bà biết lòng chăm-nom lo-lắng việc ở-ăn rất tử-tế lắm.

Vậy những nhà nào ở xa, có con lưu học tại trường Bổn-quốc đây, muốn cho được có nơi ở-ăn tử-tế, khỏi lo ngại điều chi, thì nên tìm đến nhà bà mà gởi gắm. Bà sẵn lòng chiếu-cố.

Nhà bà ở tại số 242, đường Chasseloup-Laubat, Saigon.

BỘ TIỂU-THUYẾT

Chiếc nhẫn vàng par Thanh-Lam	Giá 0$20 — franco 0$25
Lầm lòng học bèo par Ng.nhan-đông	— 0.20 — 0.28
Người tội ác par Nguyễn-thinh.....	— 0.30 — 0.35
Đỏ của Hời par Lê-Thinh	— 0.30 — 0.38
Lụy tình par Văn-Trai.....	— 0.30 — 0.38
Nghĩa trong tài khinh par Hồ qui-Ton....	— 0.30 — 0.38
Song nghĩa tử par Pierre Phan-Thất..	— 0.30 — 0.38
Thiệt phận thuyền quyên par Bình-v.	— 0.30 — 0.38
Sắt	— 0.30 — 0.28
Tim của bậu par J. Lê-văn-Đức.....	— 0.30 — 0.38
Truyện Công-Nghĩa par Thanh-Lam....	— 0.30 — 0.38
Hai chị em lưu lạc Pierre Luc.....	— 0.40 — 0.51

Cả bộ gồi Recommande thiệt giá là 4$15; ai mua trọn bộ thì ba, chỉ gởi 3$12 đến Imprimerie de Quinhon, QUINHON (Annam).

Ai muốn cưới vợ gả con năm nay?

Nhà giàu nên đến mua một xoàn (hột nhỏ lối 8-10-12 hột mọt carat) giá rẻ là lùng; hãy đến tiệm ông Hội-đồng François Sự, 68 Bd Bonnard Saigon đừng mua đâu mắc uổng tiền.

Còn nhà khá nên mua một đá vì tiệm ông có bán thứ hột đá thiệt chói tốt em-em hột xoàn.

Nơi đang tin cậy không gạt được.

THUỐC "VIÊN CHỨNG-NHẬN" MI-RI-GA

Chuyên trị bịnh váng-vất

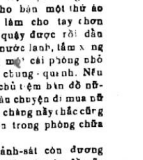

ai trong mấy phút đồng hồ trừ tiệt bịnh nóng-rét, bịnh-cảm, chóng-mặt và đau-đầu.

Uống lần, và không quan kiêng gì.

Có hộp hai viên, và số hộp 12 viên. Bán ở các hàng thảo-chế.

Chỉ có nhà quan đốc-tờ GIRAUD, bác-chế ở Lyon-Oullins

Gởi bán tại ..... MYTHO

Một vụ lường gạt kiểu mới

Budapest. — Một hôm kia có một người đàn-bà đến nói với một nhà bác-sĩ trứ danh về khoa thần-kinh-học rằng :

— Tôi là bà-tước Alphons Hirsenfels đây, rồi khóc lâm tâm. Bà bá-tước lại tỏ cho bác-sĩ rõ rằng hiện thời chồng bà đương đau đớn vì bị tư tưởng một chuyện kỳ khôi lắm. Bà tước có tưởng tượng rằng mình đã bị người ta ăn cắp đồ nữ-trang hết, tưởng như vậy rồi phát đi-cuồng lên.

Sau khi nghe bà bá-tước thuật xong mấy lời, bác-sĩ xin bà cho mình gặp mặt người bịnh mới được.

— Trước khi định cách trừ bịnh, tôi cần phải điện thăm xem chồng bà có hay lường. Thôi xin bà hãy kiếm cớ gì đó bảo dắt chồng bà đến tôi coi giùm cho.

Bà Alphons Hirsenfels xin cáo từ và làm y theo lời bác sĩ dặn. Ra khỏi nhà bác sĩ, mụ lái bèn kêu xe ô-tô chạy thẳng lại tiệm bán đồ nữ-trang lớn hơn hết trong thành và xưng mình là vợ của nhà bác sĩ nói trên kia đến mua đồ. Bà lựa một món đồ nữ-trang thật qui giá và bảo người bán hãy theo bà về nhà để bà đưa cho chồng bà coi như chồng bà chịu thì bà sẽ trả tiền cho lập tức.

Ít phút đồng hồ sau, bà nầy liền trở lại nhà bác-sĩ có dắt theo người thay mặt cho tiệm mới bán đồ nữ-trang hồi nãy và bảo người nầy chờ ở ngoài một chút để bà vào trong đưa món đồ cho chồng bà coi.

Vào phòng bác-sĩ bà lại nói với người nhà rằng bà đã dẫn chồng bà đến rồi, còn đang chờ ở ngoài phòng khách; muốn để cho bà nại người nói chuyện với nhau, bà đi ra ngõ khác.

Ông bác-sĩ cho mời người chờ ở ngoài vào nói chuyện về bịnh tình vì bác sĩ ngờ là chồng của bà bá-tước thật. Hai bên nói chuyện không ăn nhập vào đâu một hồi, người ở tệ bèn đỏ ra trang mới hỏi bác-sĩ về món đồ mà vợ ngài mới mua kia.

Bác-sĩ ngờ là chồng bà bá-tước A phons Hirsenfels đã rõ cơ điên có cơ hội giải bịnh được nên nói một cách mạnh mẽ rằng :

— Hỡi ông bạn thiết tôi, thật may cho ông lắm, một lần nầy mà thôi, ông nên quên cái việc đồ nữ-trang, kẻ đi. Ông hãy để trong trí rằng cái món đồ ông nói đó là không có thật, và không có ai ăn cắp của ông hết; ông bị đau đớn về một điều tư tưởng quái gở, chớ không có gì là lạ. Muốn được trị bịnh cho mau lành, ông hãy thuật cho tôi nghe một hai chuyện của ông trong lúc còn thơ ấu.

Mấy lời của bác-sĩ nói trên kia làm cho người ở tiệm bán đồ nữ-trang nhiều, không hiểu bác-sĩ định làm cái gì mà lạ vậy. Chàng ta nhảy khỏi ghế và kêu lên cảnh sát om-sòm.

Bác sĩ tưởng chồng bà bá-tước nổi cơn điên dữ lên lần nữa nhào chuồng kêu hai người giúp việc lực lưỡng đến bắt chàng nầy cho bỏ một thứ áo trùm chặt rồng lăm cho tay chơn không thể rứa quậy được rồi đem chàng ta về tầm nước lạnh, tắm xối xả một trong một cái phòng nhỏ có tấm nệm ở chung quanh. Nếu không có người chủ tiệm bán đồ nữ-trang tới thuật câu chuyện đi mua nữ trang làm sao thì chàng nầy thắc cũng còn bị nhốt luôn trong phòng chữa bịnh điên.

Hiện nay sở cảnh-sát còn đương tìm kiếm mụ bá-tước và món đồ nữ-trang kia.

Thật là một vụ lường gạt xưa nay chưa từng thấy.

MUỐN BÁN

Một cái xe Camionnette Citroën giá 400$ hay là đổi xe torpédo.

Do tại 302 đường Paul-Blanchy — Saigon.

ĐOẢN-THIỆN TIỂU-THUYẾT

Hồng-nhan bạc phận

của VÂN-HÒA.

Một buổi chiều mát mẻ kia, nơi vườn bách-thú Saigon dập diu tài-tử xem cảnh vật. Ai ai cũng vui vẻ tươi cười, nhưng chỉ riêng một người không được thường thức cái cảnh đẹp ấy mà trái lại, nơi lòng thổn thức trăm mối ngổn-ngang, dường như có một mối tâm-sự chi vậy.

.....

Chàng Lê-ngọc-Sơn, con của ông Hương-cả Lê-ngọc-Tín một tay giàu-có nhứ nhỏ tại tỉnh Biên-hòa. Chàng năm nay 20 tuổi, diện mạo khôi-ngô tánh nết hiền-hậu, hiện chàng đang học năm thứ tư nơi trường tư kia. Trong lớp chàng là một người học-trò giỏi nhứt, nhưng không kiêu-căng như những đứa khác. Anh em chúng bạn có đến gì hỏi đến chàng thì chàng vui lòng chỉ ngay, bỏi vậy ai nấy đều yêu mến.

Người bạn mà chàng Sơn mến nhứt, là trò Huỳnh-tú-Cẩn. Nhà trò Cẩn ở tại đường Barbier, bỏi vậy nên thứ năm chúa-nhựt nào mà trò không mời chàng Sơn về nhà chơi.

Trò Cẩn là con của ông Huỳnh-tú Lan làm Thông-phán sở Điền-thổ chánh tại Saigon. Ông Lan ông mất sớm, ở vậy với hai con là trò Cẩn với chị trò Cẩn là cô Huỳnh-hoa-Cúc. Cô Cúc năm nay tuổi vừa đôi chín, người không cao, không thấp, nước da trắng đỏ, trên gương mặt hiền-hậu đẹp-đẽ kia người ta vẫn thấy tươi cười luôn luôn.

Cái nhan-sắc tuyệt trần của cô bởi Tạo-hóa nắn ra, chớ không phải như ai mà nhờ phấn dồng che nước da bánh ếch đường bạ, nhờ son khỏa lấp môi chỉ.

Sau khi thi đậu cấp-bằng Sơ - học rồi, cô nghỉ ở nhà phụ với con ở nấu ăn, săn sóc cơm nước quản áo cho cha và em.

Thấy sự hiếu-thảo của con, ông Lan càng thêm yêu mến muốn sắm thêm đồ trang-sức cho cô, nhưng cô từ chối mà thưa rằng : « Trong lúc nầy thiên-hạ nghèo khổ, có kẻ không có cơm ăn, số tiền kia để giúp đỡ cho họ còn có ích hơn ».

Mỗi bữa sau khi rảnh việc nhà, cô Cúc thường bày ra may và thêu-thùa mà dạy con Lựu là đứa ở, và thuật nhiều chuyện rất vui vẻ có ích cho nó nghe. Bỏi vậy nên con Lựu vì những mến cô, mà cô nhiều khi nó làm việc liền tay mà không biết mệt.

Tế ngày mà em cô dẫn khách về nhà, ban đầu cô còn ê-lệ, sau cô cũng đối đãi một cách thật tình mà lại nhiều khi biểu em lấy bánh tự tay mình làm mà đãi khách.

Thường thường trai quân-tử, gái nết - na gặp, rồ biết nhau sao cho khỏi thương vì nết mến vì tài, cho bay càng ngày càng quen, trong lòng mỗi người mỗi tình càng nỡ, tuy vậy ngoài mặt cả hai đều giữ lấy vẻ tự- nhiên. Lắm khi, cô Cúc nhờ chàng Sơn về nhiều kiểu để thêu vì muốn đáp ơn ấy, có thêu cho chàng một cái khăn có thêu hai chữ S. C. trèo lại. Thật là :

« Bề trọ gì như đã,
« Mặt ngoài còn e ».

Bữa nọ nhằm ngày chúa - nhựt, chàng Sơn đến nhà trò Cẩn trước là giáp mặt người thương, sau là thăm trò Cẩn vì ê - mình nên hôm qua nghỉ học.

Giờ nầy ông phán Lan mắc đi gặt, trong nhà chỉ có một mình cô Cúc mà thôi, vì con ở đi chợ chưa về, còn trò Cẩn chưa thức dậy.

Cô lê trong cái dời của cặp thiếu-niên nam-nữ, chỉ có ngày hôm nay vui vẻ, hạnh phúc hơn hết.

Hai bên ai cũng muốn mở lời đặng tỏ tấm lòng của mình cho thỏa vọng bấy lâu ao - ước khát - khao, nhưng dường như trong cổ của mỗi người có cái chi chẳn ngang vậy.

Không lẽ làm thinh mà nhìn nhau mãi, chàng Sơn nói bằng một cái giọng hơi run rẩng : « Em yêu dấu ôi ! Có lẽ lương - duyên của đôi ta, cao-xanh đã định nên hôm nay được hội ngộ mà tỏ tâm-sự với nhau như vầy. Vậy anh xin em đừng chúa nhau một chữ chung-tình, thì tấm lòng anh khao-khát bấy lâu nay đặng tươi nỡ ».

CÒN NỮA

Savon Cadum
pour la toilette et le bain

Parmi toutes les sa-bong thường dùng, người ta nay tiện một thứ mà chất mát qua bo dòng thứ mà không động tinh sạch và chẳng có chất làm cho da một không được mềm mang và làm hại cho sự mạnh khoẻ của da thịt là khác.

Làm sao mà biết chắc được một thứ sa-bong trong sạch? Dạy có dùng sa-bong mà thử, xem liệm nó uống và cay. Cái nghĩa là thứ sa-bong ấy có chất muối nặng nhiều quá và nó sẽ làm cho da thịt chai cứng hết.

Cách làm của thứ sa-bòng CADUM thì thiệt kỹ lưỡng, người ta dùng toàn vật liệu tinh khiết, em như sự vệ sanh kỹ lưỡng ấy mà dùng sa-bong này thì nước dơ trôi hết, mình mang, bớp thêu phép vệ-sanh và trở nên trắng trẻo.

Ngoài da của người ta có muôn triệu lỗ nhỏng lông để nuôi mọi dưỡng thể gọi là nếu ta không dùng thứ sa-bong cùng các vật gì dơ dáy khác bít ít tại lỗ chung lông cũng phải hết hấp được, vì thế mà người ta phải đổi màu, người da thì nổi mụn và ngứa ngáy khó chịu.

Thứ sa-bong CADUM thì có nhiều bọt và chất mỏ, nấy thứ ấy sẽ chong tọt vô lỗ chung lông người ta, nó ông độ dơ dáy ra hết và làm cho lỗ chung lông được thông thả nó hấp như thường, sự đó là điều cần nhứt làm cho da thịt trở nên tươi tốt.

Thứ sa-bong CADUM lại còn lợi hơn các thứ khác nữa vì dùng nó tới hết rẻ và lại còn cung bằng sa hơn mấy thứ sa-bong thường.

Đại-lý độc quyền tại Đông Pháp **POINSARD & VEYRET**

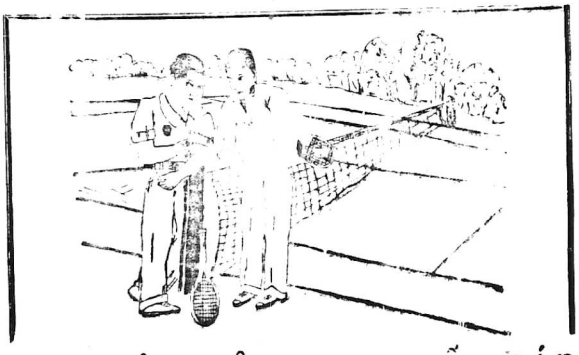

HAI «VẬN ĐỘNG GIA» VẤN ĐÁP

— Cho chắc! sao tôi đánh chơi có mấy hiệp, mà nghe trong mình rã liệt, đầu nặng, mắt lòa, một thở không ra hơi, còn bàn coi khốc quá. Tại sao vậy bạn?

Tại bạn yếu, hồi trước tôi cũng vậy đa. Nhờ có anh em chỉ biểu mới thuốc « *HUYẾT-TRUNG BỔU* » của Nhị-Thiên-Đường uống và mụa « *VẬN-ĐỘNG-NHỊ THIÊN-ĐƯỜNG* » thoa, nên bây giờ tôi mới dạng như vậy đay.

— Thiệt vậy sao bạn?

— Thiệt chớ, bạ tưởng tôi nói chơi sao. « *HUYẾT-TRUNG BỔU* » là một thứ thuốc có thể làm cho mình thêm sức mạnh mẽ, trang kiện tinh thần, điều hòa thuyết máu. Còn thứ dầu Nhị Thiên Đường thì đến để thần tình nào, bị phạt bá trùng, công hiệu như thần. Hai thứ thuốc nầy rất dạ hữu ích cho các vận-động giả, thể thảo, thể dục vậy.

« Bạn cứ mua uống thử, rồi mới là biết lời tôi nói là ột.

HÃNG LÁNH CẤT VÀ SỨA NHÀ PHỐ

J. V. CANOVA

Cất bằng gạch
Đúc bằng sọn
Lãnh tu bổ nhà cửa

CÔNG CUỘC CẤT THEO MI-THUẬT KIM THỜI

Đá cẩm thạch — Gạch bông — Ban đốc — Đá ông giá

Dây thép nói số 818 — SAIGON — 15, Rue LUCIEN LACOUTURE

BỆNH GIANG-MAI

Muốn chữa huy khỏi xin dùng thuốc viên

COMPRIMÉS PEYRARD

Hợp hiệp các hiệu thuốc

Không chế tạo

SPÉCIALITÉS PEYRARD
FRANCE

LỞ NGỨA
SÂU CHÂN

Hắc lào, ngứa ngáy bỏng dạ
Trị tất cả các bịnh ngoài da muốn chữa khỏi tức khắc thì nên bôi

POMMADE
FLORENTINE

Sau thứ ngày, ta thấy công hiệu phi-thường
Có hàng vạn người việt thơ mời tại Hi

G. ROCHER
Nhà chế tạo
Ở Rayol (Var)
Paris

Vừa khéo vừa kỹ

Đã lâu, chúng tôi vẫn chuyên về đường thiện-nghiệp, lãnh làm nhà-cửa và đình miếu, ấy là « nhà-trường. Bất-luận muốn làm bằng cây gỗ, chúng tôi cũng sẵn có. Làm hoàn-thành rồi đem tới dựng. Lại cũng có đóng bàn tủ nhiều kiểu khéo đẹp và kỹ-càng, ai dùng cũng được vừa ý và khen ngợi. Như là đóng toàn bằng cây danh-mộc.

Vậy mong đông-bào xa gần đều mới lòng chiếu-cố, chúng tôi lấy làm hân-hạnh và cảm-tạ lắm.

Này kính cáo
Nguyễn-văn-Vinh dit Dưỡng
tại gare xe-lửa La-thiêu,

Bình sang độc
và đường tiểu-tiện của đờn-ông

Là một quyển sách rất có ích để cứu bịnh cứu khổ cho phần đông các bạn thiếu-niên.

Ông Lương-y Trượng văn Quế rất dày công soạn ra một cách kỹ lưỡng tinh-tường.

Giá mỗi quyển 0 $ 90. — Ở xa gởi luôn 1 $ 00.

Có để bán tại NHÀ IN UNION NGUYỄN-VĂN-CỦA, 37 rue Lucien Mossard Saigon.

MUỐN TRỪ CÁC BỊNH RẾT CỔ CỨ
Thứ RẾT VÔ DẠ
THỨ NÀY CÔNG TRƯỚC
QUINOFORME
Bằng bườm, viên tròn hay là viên nhỏ
Một thứ thuốc chế bằng hóa-vật để dùng trong các thuộc-địa Langsa.
Có bán : CÁC NHÀ BÁN TẾ-SỰ
Y-viện La Croix
91-93, Rue Philippe de Girard. — PARIS

DÂY BĂNG
Cho các Viên-Quan

Bổn-hiệu có tiếp đặng bên Pháp mới gởi sang các thứ dây băng (*écharpes*) cho viên-quan như Bốc-phủ, Phủ, Huyện, Cai-tổng hạng-nhứt, hạng-nhì, hạng-ba, Hội-đồng địa-hạt, và Ban-biện Phó-tổng.

Vì mỗi thứ có vài ba cái mà thôi nên Bổn-hiệu xin các quí ngài nào có cần dùng thì viết thư liền cho Bổn-hiệu mà hỏi giá. Bổn-hiệu sẽ hồi âm cho quí ngài biết.

Nếu chậm trễ Bổn-hiệu bán hết thời phải đợi cả năm bảy tháng nữa bên Pháp mới có gởi qua thêm.

Xin quí ngài lưu ý.

Imprimerie de l'Union,
NGUYỄN-VĂN-CỦA
37, rue Lucien Mossard,
SAIGON

AI MÀ DÙNG THUỐC HƯỜN của ông Lương-y DEHAUT mà XỔ thời chẳng cần phải CỮ ĂN và an dưỡng trong phòng

Thuốc hườn nầy để uống lắm vì 48 màu sắc lại rất êm thấm

Bán tại Nhà Lương Y DEHAUT
Số 15, đường Lagrandière, Saigon
Bán khắp trong Đông-Pháp

CON CÁI CỦA CÁC NGƯỜI SẼ ĐẶNG MẠNH GIỎI

Hãy này mua cho đặng thứ sữa hiệu này.

Nhiều trẻ nhỏ uống sữa tươi mà không được tiêu

Đến đổi sữa ấy phải hiệp ra mới xử làm sữa có danh tiếng và cách vệ hộp rất kỹ càng mà cũng không tránh khỏi được.

Hết thảy trẻ nhỏ uống sữa được mau tiêu

Sữa hiệu GLORIA đã tốt và bao chế rất kỹ lưỡng, vả lại chịu thí nghiệm một cách đặc biệt, vì vậy nên sữa ấy rất tốt chẳng khác gì sữa mẹ cho con bú.

Hãy cho những trẻ nhỏ bóng sữa hiệu

GLORIA
Le lait parfait

DẦU *CRESYL* THIỆT

CRESYL-JEYES

ĐỂ TẨY TRỪ BỊNH HAY LÂY VÀ ĐỂ HƠI ĐỘC ĐỊA — ĐỂ MÙI ĐỜI ĐÀM

PHÒNG NGỪA BỊNH OAN

THIỆT HỮU ÍCH

KHÔNG CÓ CHI LINH NGHIỆM HƠN

CRESYL-JEYES

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

Công-ty hữu hạng vốn 250 ngàn đồng

54 & 56, *đường Pellerin.* — SAIGON

Dây thép nói số 748 — Tên dây-thép : CRÉDITARA

— Nhận lãnh tiền gởi không hạng kỳ kêu là « *Comptes Courants de chèques* » bằng *bạc Đông-Pháp* hay là *tiền quan Langsa*, sanh lời ba phần trăm (3%) mỗi năm.

— Nhận lãnh tiền gởi có kỳ « TIẾT KIỆM » bằng *bạc Đông-Pháp* hay là *tiền quan Langsa*, sanh lời động bốn phần trăm (4%) mỗi năm. Số nầy để cho người tiêu tăng. Rút ra khỏi phải cho hay trước và cho đủ tiền số ban nhiều cũng nhận.

— Nhận lãnh tiền gởi có hạng kỳ kêu là « *Dépôts Fixes* » cho lời năm phần trăm (5%) mỗi năm, nếu gởi một năm trọn, khi rút ra xin rút ra trước hạng-kỳ cũng đặng, nhưng mà tiền lời lãnh ba phần trăm (3%) mỗi năm, cũng như bạc gởi không hạng-kỳ vậy, tính từ ngày gởi cho tới ngày rút ra.

— Mua bán ngân-phiếu (chèques) và lãnh gởi tiền qua Đại-Pháp thạo tàu thơ hay là bằng dây-thép.

— Lãnh trẻ bạc tháng cho học-sanh Annam đương du-học bên Tây.

— Cho vay đặng giúp học-sanh muốn để học thêm bên Pháp hay là Ngoại-quốc (về cách thức cho vay, xin qui Đồng-bào đến thương nghị với Việt-Nam Ngân-Hàng).

— Cho vay có người đứng bảo lãnh chắc chắn và có đủ bảo-chứng hiện tại đó.

— Cho vay ở ngoại-quốc về hàng-hóa nhập cảng.

Công-ty VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG sẵn lòng mà chỉ cho quý đồng-bào biết rõ về công việc Nhà-hàng hay là hạn hiệu.

HUỲNH-ĐÌNH KHIÊM, *Dạng-sự Hội-trưởng.*
TRẦN-TRỊNH-TRẠCH (1 ký) *Phó Thành-sự Hội-trưởng.*
TRƯƠNG-TẤN-VỊ (1 ký) *Chánh Hội-trưởng Hàn Lâm Viện*
NGUYỄN-TẤN-VĂN, *Quản-lý Hành-sự.*
NGUYỄN-HỮU-HIỆU Docteur THÂN-KHẮC-LÂN, J. B. NGUYỄN-TRUNG-VINH, P. NGUYỄN-VĂN-THƠM, NGÔ-TRUNG-TÍNH và VÕ-HÀ-THỊ, *Quản-lý.*

Thay-mặt Hàng-tín : P. LÊ-VĂN-GÔNG.

Feuilleton n° 370

HIỆP-NGHĨA TIỂU-THUYẾT

俠義小說

Tục Tiểu Ngủ-Nghĩa

續小五義

(Tiếp theo)

HỒI THỨ MỘT TRĂM LẺ HAI

Trên Thanh thạch-lương bắt được mạnh thú,
Trong Diêm-gia-điếm lại gặp cừu nhơn.

Nguyên cái bóng đen mà Từ-Lương thấy đó là hai bợm thích-khách ở tại Mai-hoa-câu, một đứa tên là Kim-vinh-Phước, còn một đứa tên là Kim-vinh-Lộc, cả hai đều bại trận tại nơi cuộc đả lôi-đài, thoát lưới mà chạy về Triều-thiên-lãnh, ra mắt Vương-kỳ-Tiên với Vương-kỳ-Iồ, và đem hết đầu đuôi các việc ở nơi Đoàn-thanh-từ mà thuật lại một hồi.

Vương-kỳ-Tiên nói : « Tệ ra hai em cũng vì quá mà phải bị trải qua một cuộc đại hiểm ; bây còn Vương-Ngọc hiền-đệ, không biết hung kiết thế nào ? »

Kim-vinh-Phước và Kim-vinh-Lộc đều nói không biết. Vương-kỳ-Tiên liền khiến người đi dọ thăm tin tức Vương-Ngọc thử coi họ lạc về đâu. Còn hai anh em họ Kim thì trở về Mai-hoa-câu mà ở tại chỗ tiệm cũ của mình khi trước.

Bữa nọ hai anh em Kim-vinh-Phước và Kim-vinh-Lộc đương ở trong tiệm bỗng nghe ở ngoài, thiên-hạ đồn rùm rằng có một vị Tráng-sĩ giỏi quá, thiệt là võ-nghệ cao cường, nên đã giết được con cọp rồi. »

Hai anh em họ Kim nghe vậy nên mới chạy ra mà xem, té ra người Tráng-sĩ ấy rõ ràng là Từ-Lương, Kim-vinh-Phước với Kim-vinh-Lộc vừa thấy mặt Từ-Lương cả hai đều hồn phi phách tán, liền trở về tiệm mà bàn luận với nhau rằng : « Hôm nay kẻ cừu-nhân nó lại tìm đến đây, vậy thì chúng ta phải xử trí cách nào bây giờ ? »

Kim-vinh-Lộc nói : « Bây giờ chúng ta chỉ có phải lén đi hành thích nó thì mới được cho. »

Kim-vinh-Phước nói : « Ý qua cũng tính như vậy. »

Kim-vinh-Lộc đòi đi, Kim-vinh-Phước không cho mà nói rằng : « Em đi sao được, phải để qua đi cho. » Hai người giành nhau một hồi, rồi mới hiệp nhau mà đi một lược.

Đêm ấy cả hai đều thay đồ y-phục đi đêm, rồi xách đao dắc nhau đi riết đến Diêm-gia-điếm, nhảy tường mà vào, song chưa biết Từ-Lương ngủ tại chỗ nào. Hai bợm bèn dắc nhau đi lần ra phía sau hậu-viện nơi chỗ lối tây-đông ; vừa muốn đi tới phía trước nữa, nhằm lúc Từ-Lương ở trong viện đi ra ; làm cho hai bợm ấy hết hồn, liền thâu lui lại rồi nói nhỏ với nhau rằng : « Cha chả ! Thằng khốn ấy ở đâu mà nó lò ra thình lình như vậy cà ! Không biết nó có thấy chúng ta hay không ? »

Kim-vinh-Phước nói : « Nó không phải là thần tiên gì mà biết rõ được chúng ta đến đây. Huống chi qua coi cái bộ của nó đó, hình như uống rượu đã say ngất ngờ rồi thì phải. Đây chắc là nó có công đánh cọp cho nên anh em họ Diêm ăn mừng mà đãi nó uống rượu đã say quắc rồi đó chớ gì ! Nếu quả nó say thiệt đó là thần xô quỉ xuôi, dạng cho chúng ta tiện-bề mà báo cừu cho anh em lục-lâm ta đây chớ gì. Vậy hễ nó say mà ngủ mòm rồi thì chúng ta ắt khỏi phải nhọc công gì hết ; vậy em phải coi chừng mà tuần gió mây cho qua, để qua đi giết nó cho rồi. »

Kim-vinh-Lộc gật đầu và nói rằng : « Phải coi chừng cho nó thiệt ngủ mòm rồi đã, thì chúng ta sẽ ra tay. »

Rồi đó hai người bèn mò lần tới trước, vừa mới mò gần tới phía trước, bỗng lại giựt mình mà thối lui rất mau. Nguyên đó là tên bạn trong tiệm, vâng lịnh chủ mình bưng lên cho Từ-Lương một bình trà nóng ; vì sợ Từ-Lương uống rượu đã say mà ngủ, đến khi thức dậy hoặc có khác nước hay chăng ; hai tên bợm xem thấy thì giựt mình, liền kéo nhau lui lại.

Còn tên bạn nọ đem trà vào phòng rồi bèn rọi đèn lên mà coi, thấy Từ-Lương nằm ngủ chình chòng trên giường thì không dám động, bèn lén đem để bình trà trên bàn, rồi quày lại trở ra ; vừa mới day mặt ra thì cái đèn lồng đương cầm trong tay vùng tắt đi.

(Mai tiếp).

CHỪNG NÀO ĐỨA TRẺ ĐÃ LỚN LÊN
MÀ SỮA KHÔNG ĐỦ CHO NÓ DÙNG
THÌ PHẢI CHO NÓ ĂN BỘT SỮA

NESTLE.

HIỆU

CON-CHIM

là một thứ vật thực lành, bổ và dễ tiêu hóa

Hãng NESTLE số 35 đường Mac-Mahon có sách dạy nuôi dưỡng con nít hẳn chủ quốc ngữ của ông bác-sĩ Vidal, quí Bà quí Cô muốn dùng xin hỏi tại hãng sẽ gởi tặng.

Hội Vạn-Quốc Tiết-Kiệm

HỘI HIỆP BỔN NẶT DANH PHÁP
Dưới quyền kiểm soát của Chánh phủ Đông-Pháp
Vốn 1.000 000 lượng (Thượng-Hải)
và 8 000 000 phật lăng đã đóng tất cả
QUẢN-LÝ CÕI ĐÔNG-PHÁP ở SAIGON số 26, đường Chaigneau
Chi nhánh ở tại Hanoi số 10 đường Borgnis Desbordes

Muốn lập vốn
Muốn lập tư bổn
Muốn để dành tiền cho con trẻ ăn học

Thì hãy mua vé của hội VẠN QUỐC TIẾT-KIỆM
— Vé 1.000 đồng —
mỗi tháng góp 8 đồng
— Vé 500 đồng —
mỗi tháng góp 4 đồng
— Vé 250 đồng
mỗi tháng đóng 2 đồng.

Mỗi tháng đều có cuộc xổ số, nếu số mình ra thì được Hội trả tiền lại nguyên cái vé, lại khỏi góp tiền nữa.

Còn nếu không trúng số, thì mãng hạn giao kèo, Hội trả đủ số bạc lại, và được chia 33, 33% tiền lời của Hội.

Chúng tôi sẽ gởi sách cắt nghĩa rõ [illegible] điều-lệ, cho chư vị nào muốn rõ cách thức mua vé của Hội.

BANQUE DE L'INDOCHINE

PRIVILÉGIÉE FONDÉE EN 1875

Capital versé
120.000 000 Francs
Réserves au 31-12-30
116.568.454 Frs.

SIÈGE SOCIAL
96, Bd Haussmann
PARIS

Adresse Télégraphique INDOCHINE

SUCCURSALES & AGENCES

CHINE	INDOCHINE	AUTRES SIÈGES
CANTON	SAIGON	BANGKOK
FORT-BAYARD	BATTAMBANG	DJIBOUTI
HANKÉOU	CANTHO	NOUMÉA
HONGKONG	HAIPHONG	PAPEETE
MONGTZÉ	HANOI	PONDICHÉRY
—PÉKIN—	THANH-HOA	SINGAPORE
SHANGHAI	—HUÉ—	
TIENTSIN	NAMDINH	
YUNNANFOU	PNOMPENH	
	QUINHON	
	TOURANE	
	—VINH—	

Correspondants dans le monde entier
Traite toutes opérations de Banque
SUCCURSALE DE SAIGON QUAI DE BELGIQUE
Location de Coffres Forts

NÊN LƯU Ý

Quí ông, quí bà muốn cho thân thể đặng nhẹ nhàn, tinh thần đặng tráng kiện, thì có chi qua cho bằng bỏ một ve « *Vạn ứng Nhị Thiên Đàu* » trong túi, khi lên xe, lúc đi đàng, dùng mà thoa và ngửi, đã thông hơi thở, lại trừ đặng những bịnh bất kỳ. Nếu muốn vừa lòng thì lúc mua mà dùng, xin hãy xem cho kỹ, kẻo lầm thứ giả.

NHỊ THIÊN ĐƯỜNG
47 -:- RUE DE CANTON -:- 47
CHOLON

TÌ-VỊ ĐƯỢC LÀNH MẠNH
NHỜ THUỐC BỘT
POUDRES DE COCK

[illegible]

Thất nên trong tì vị dùng thuốc bột Poudres de Cock

[illegible]

Đồ thuốc bột [illegible] trong hộp [illegible] biết để bán trong các tiệm thuốc tốt và tại chỗ bào chế ở thành *JEUMONT*, tỉnh Nord.

AUX JEUNES MÈRES

Pour procurer à l'enfant un sang riche, il faut lui donner un lait riche, et, seule une alimentation rationnelle permettra à la maman qui nourrit de faire face aux exigences de la nature. L'essentiel pour elle n'est pas de beaucoup manger, mais de bien manger, c'est-à-dire de choisir, de sélectionner les aliments et d'écarter délibérément ceux qui, bien qu'agréables, sont ou néfastes ou de digestion malaisée.
Pris comme base de l'alimentation journalière, adopté comme premier repas, comme goûter, et le plus souvent possible comme adjuvant au repas du soir, le Phoscao fortifie la maman et lui permet de donner au nourrisson un lait sain, riche, fécond, véritable philtre de santé. Le Phoscao, aliment complet, est indispensable à la mère qui dépense pour deux ; il lui conserve toute son intégrité physique et assure à l'enfant une robuste santé.

PHOSCAO

Le plus parfait régulateur des fonctions digestives
Le plus exquis des déjeuners
Le plus puissant des reconstituants
ENVOI FRANCO D'UNE BOITE-ÉCHANTILLON

167

Bột PHOSCAO
Có trữ bán khắp mọi nơi

TIÊU ĐỘC

PHÁT HÃN

TRỊ BỆNH NGỨA

TA LỌC
Máu ta bằng thuốc

TIỂU ĐỘC V. V.

SAN-SƠ-PA-RAY
PA-RI-DI-EN-NƠ
(Salsepareille Parisienne)

Thuốc chuyên-môn rất công-hiệu để chữa bệnh ngứa ghẻ

Bán tại khắp các hàng bào-chế lớn

THANH LƯƠNG

Bán buôn tại số nhà 8, rue Vivienne Paris

CỨ DỮ GÌN THẬN-KINH
THÌ LẠI MẠNH
NHƯ XƯA.

Khi ai đau thận nên mua ngay một hộp THUỐC VIÊN FOSTER, bệnh sẽ khỏi ngay, lại sẽ làm việc dễ giàng. Và, nếu ai nhức đau, chóng mặt, mất ngủ và đau nhức khớp chân, chỉ có THUỐC VIÊN FOSTER chữa khỏi thôi. Thuốc ấy đã chứ danh rất công hiệu cho các bệnh [illegible]

Đau-lưng	Nước tiểu đục	Có cát trong bàng-quang
Bệnh thấp	Sưng bàng-quang	
Đau-gang-thắt lưng	Quá lợi tiểu	Huyết [illegible]
	Sưng-mắt-cá-chân	[illegible]

Một hộp 8^{fr}50

PILULFS FOSTER

Hai Hộp [illegible]

CHỮA THẬN VÀ BÀNG QUANG

Bán tại các hãng bào chế [illegible] gởi mua tại nhà H. BINAC, Pharmacien số 25 Phố Ferdinand, PARIS

TIRAGE 2.000 EXEMPLAIRES
Le Gérant : LÂM-VĂN-NGỌ

IMPRIMERIE DU LỤC-TỈNH TÂN-VĂN
Directeur-Propriétaire NGUYỄN VĂN THIỆT
13, Rue Lucien Mossard. SAIGON

Tirage 2203 exemplaires
Le 27 Avril 1932

Feuilleton n° 30

Tinh - Nhơn Diệm - Sử

Chữ tình là chữ chi chi
Làm cho trai gái say mê vì tình.
XUÂN KHUÊ MỘNG

Vương-Kiều

(Tiếp theo)

Dịp đâu đến rằm tháng chạp Vương-thông-phán cải nhậm Thanh-đô (ở My-châu cải nhậm Thanh đô), ông ta đem gia-quyến từng hành, kinh qua nhà Hậu-Khanh đình trú, Song-thân Hậu Khanh tiếp đãi trọng hậu, rằm vợ chồng Vương-thông-phán ở lại ba ngày Hậu-Khanh sửa dọn hai căn phòng, trần thiết đủ đồ hoa mỹ, vợ chồng Vương-thông-phán ở căn phòng phía trước Vương-Kiều và bọn Thị nữ ở căn phòng phía sau, khi dọn tiệc rượu tiệc trà, khách chủ ngồi chung một bàn tiệc tất cả, nhân khi ra vào bồi tiếp, Hậu Khanh muốn tỉnh tư với Vương-Kiều một hai lời, ngặt vì có Thị-nữ là Poi-Hồng hầu hạ đứng bên, sợ nó lộc mạch với Vương phu-nhơn sanh chuyện.

Đến ngày Vương-thông-phán xuất hành phó nhậm gia-quyến cũng lũng hành một lần, Song thân Hậu-Khanh sửa lễ tiện đường, có trống ngựa xe huyện rào Hậu-Khanh đi theo tống biệt. Chàng nhảy mắt Vương-Kiều đứng lại phía sau, hai đàng thơn vẫn với nhau, không xiết nỗi lòng sầu dạ thảm, lời giao học ngày sau tái hội, hai đàng đều sơn sắt một lòng.

Sau khi Hậu Khanh lại gót về nhà, chàng vì nỗi tình-nhơn ngơ ngẩn, tuy chàng ở tại thơ phòng nhơn sớm, chẳng để ý về sự sách đèn, có khi ngâm vịnh thi từ, cứ ngủ ý lí loan biệt phụng, Hậu-Lộc là người anh của chàng hiểu ý, cứ can gián chàng rằng: Xưa nay sĩ tuỳ vi tình, biển-dộ phải biết chỗ đó, huống chi khoa trường gần tới, anh em ta phải chăm chỉ học hành, nếu biển-dộ làm vậy bư thân, lại phiền lòng cha mẹ nhiều lắm, Hậu-Khanh nghe nói tỉnh ngộ, phải lo việc học hành, tuy vậy mặc dầu, chàng lén gởi thơ cho tình-nhơn mãi.

Năm sau nhập trường ứng thi, Hậu-Lộc và Hậu-Khanh thi đỗ Cử-nhơn, kế thi hội thi đình, hai anh em cũng đồng khoa Tấn-sĩ, Hậu-Lộc thọ hàm Chủ-bộ, Hậu Khanh thọ hàm Viên-ngoại-lang, hai anh em phụng chỉ vinh qui, cả bộ khanh họ lấy làm vui vẻ.

Vương-thông-phán nghe tin hai cháu đỗ Tấn-sĩ (hai cháu kêu bọ Vương bằng Cậu), ông kêu Vương-phu-nhơn mà nói rằng: Phu-nhơn ơi..... hai cháu mình lên bên bằng rằng, tôi nghe tin mừng lắm, vì dương sá cách xa ngàn dặm, không tiện tới nhà hai cháu cất đức mừng, tính Cậu cháu hà dễ đêm nhiêu, phải gởi thơ thỉnh hai cháu tới đây dãi tiệc, trước chúc mừng hai cháu thăng mấy nhẹ bước sau lỗ tình Cậu cháu khẩn khít với nhau, Vương phu nhơn nghe nói bằng lòng, liền Vương-thông-phán gởi thơ lập tức.

Hậu-Khanh tiếp thơ của Vương-thông-phán bèn thưa nghị với Hậu-Lộc rằng: Anh em ta thi đỗ đồng khoa Cậu phụ gởi thơ kêu gọi, anh em ta phải tới bái yết Cậu-phu cớ sao.

Hậu-Lộc đáp: Cha mẹ ở nhà già yếu, làm con sao dám đi xa, nhưng Cậu-phụ đã gởi thơ từ, anh em ta lẽ nào từ chối, bây giờ biển-dộ phải tới bái yết Cậu-phụ, để tôi ở nhà phụng dưỡng Song thân, nếu hai anh em xuất hành cả hai, sợ cha mẹ có lòng phiền não, Hậu-Khanh nghe nói phải lẽ, bèn xin phép cha mẹ ra đi.

Hậu-Khanh giục ngựa như bay thẳng đông tới Thanh-đô phủ-lỵ, Vương-thông-phán nghe tin Hậu-Khanh đã tới, ông và Phu-nhơn đon rước bên đường, bỗi châu đã thi đỗ đại-khoa, Cậu mợ phải thân hành tiếp rước, Vương thông-phán cháo mừng bỏ lỡ, dắt tay Hậu-Khanh vào khách-đường, liền đó Vương Kiều ở nhà trong bước ra, vòng tay xá Hậu-Khanh yết kiến, Hậu-Khanh đáp lễ lại, cứ ngó mặt Vương-Kiều lâm thinh, bỗi có Vương-phu-nhơn ngồi đó ngại ngùng, Hậu-Khanh không dám hỏi Vương-Kiều một tiếng, Vương-Kiều yết kiến Hậu-Khanh xong việc, rảng lui gót vào nhà trong, Vương-phu-nhơn đo bỗi Hậu Khanh rằng: Quí-sanh tới đây, cớ sao linh-huynh không tới? Hậu Khanh theo lời Hậu-Lộc đáp lại, nói anh em tôi không tiện, xuất hành cả hai, vợ chồng Vương-phu-nhơn nghe nói gặc đầu, ở bụng gia-nhơn pha trà giải khát Hậu-Khanh bèn chuyện với vợ chồng bọ Vương vắn tắt, kiếm cớ rồi một nỗi trong mình, Vương phu-nhơn khiến người dọn căn nhà phía sau khách-đường, tiếp Hậu-Khanh tới đó nằm nghỉ.

Sẽ tiếp.

LE SURMENAGE DE L'ESTOMAC

Dans notre vie fiévreuse actuelle nous plus le temps de mâcher, de d'insaliver nos aliments. Nous avalons les bouchées triples à la hâte telles quelles, et il en trouve exigé que par la suppression. D'une première formalité, nous compromettons, dès le début, le travail de la digestion. L'estomac fonctionnant mal provoque des tiraillements, de la dilatation, des crampes, des renvois, des migraines. Pour supprimer ces douloureux malaises il faut mettre l'estomac au repos. Pour reposer l'estomac sans affaiblir l'organisme, il suffit de suivre pendant quelques semaines le régime du délicieux Phoscao, aliment réconfortant dont l'assimilation n'exige aucun effort puisqu'il est digéré par les estomacs les plus fatigués et les plus délabrés.

PHOSCAO

Le plus exquis des déjeuners, le plus puissant des reconstituants, le plus parfait régulateur des fonctions digestives. Le Phoscao convient à tous les tempéraments, et son régime est conseillé par tous les Médecins aux bonnes personnes comme aux malades, aux convalescents, aux enfants, aux nourrices et aux vieillards.

ENVOI GRATUIT D'UNE BOITE ECHANTILLON

A. DARBLAY & Fils, 12, Rue de la Tour-des-Dames, PARIS

Bột PHOSCAO
Có trữ bán khắp mọi nơi

KHI LÀM VIỆC HÚT ĐIẾU THUỐC LÁ

Thực là khoái-hoạt. Nhưng hút lắm ngày thì da mỏng trong cổ ngứa ngáy và bỏng gắt thật nên phải chánh dữ. Vì đó là cái cực đoan những hơi bội hám. Nên thường ngậm vợ viên

KẸO-THUỐC WYBERT

để trừ bệnh ngứa cổ làm mất hoạ thuốc lá, nó làm khó chịu cho mình và cho cả những người quanh mình. Hễ có kẹo thuốc WYBERT thì mình lại càng thích hút thuốc thêm.

Wybert

KẸO-THUỐC WYBERT
bán tại các hàng báo chữ tây,
mỗi hộp có hơn 200 viên.

SÁCH MỚI XUẤT BẢN

HỌC LÀM PHÁP VĂN

của ông TRẦN-VĂN-THẠCH

Pháp-văn cử-nhơn — Giáo-sư

(Một phần là những bài đã đăng trong báo CÔNG-LUẬN)

Dùng tiếng An-nam dạy tiếng Pháp

Bực cấp-bằng Sơ-học đến Trung-học Tốt-nghiệp

đọc đều có ích

Bán sỉ và lẻ do nơi: M. TRƯƠNG VĂN-TUẤN

158, Rue d'Espagne — Saigon

Mỗi cuốn: 0$90 — Gởi máng-da trước: 1$10

XÀ-BONG

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

Quí Bà, quí cô muốn giữ gìn da mặt cho mịn màng, xinh đẹp; khỏi sợ mụn và tàn nhan. Thì có chi cho bằng dùng « *Xà-bong Vệ Sanh* » của Nhị thiên Đường ở tại *Cholon* đường Canton số 47, mà rửa mặt mỗi ngày. Nếu có em nhỏ, dùng *Xà-bong* nầy mà tắm thì chẳng hề sanh ghẻ chốc, lại trắng trẻo dễ thương; dùng mà giặt đồ thì cảm màu không phai lợt.

Vật quí khó tìm. Quí bà quí cô nên lưu tâm chỗ đó.

NHỊ THIÊN-ĐƯỜNG

47 -:- RUE DE CANTON -:- 47

CHOLON

PHẢI COI CHỪNG ĐỒ GIẢ MẠO

HÃY NÀI CÁI KY TÊN : MYDI

SANTAL MIDY

(Săn-tan Mi-dy)

Thuốc nầy hiệu và tinh hảo để trị bịnh *đau lửa*, mới cu gi đều thần hiệu, (không có dùng thứ Copahu và không cần thục).

Mỗi hoàn bọc đều có đóng hiệu MIDY

Buôn bán lớn, số 8, Đường Vivienne, Paris

Trong mấy nhà Thuốc

Y-KHOA TẤN-SĨ

TRẦN-VĂN-ĐỐC

Chuyên trị bịnh con nít

91, Đường Verdun. — SAIGON

GIỜ COI MẠCH: Sớm mai: Từ 9 giờ tới 11 giờ
Buổi chiều: Từ 3 giờ tới 5 giờ

Đừng rồi đi chữa bịnh lại nhà nếu thân-chủ nào có đến trước.

THỨ THUỐC HOÀN DỌC HIỆU

MORRHUOL CHAPOTEAUT

MO-RU'-ON SA BÓ-TÔ

Hay hơn *dầu gan cá* làm cho khỏi uống khỏi nhờm.

Nó là một vị thiên hạ hay dùng trị *ho gió, ho lao, ho tồn.*

Mỗi bài trừ tại đường Vaugirard Paris, còn bài số 8.

NGƯỜI TA
MAU GIÀ LÀ BỞI
KHÔNG HAY SĂN SÓC

Muốn đặng trẻ hoài và đẹp đẽ thì nên dùng thường thứ

CREME SIMON

danh tiếng đã nổi khắp hoàn-cầu và đáng bảo kiết sự hiệu-quả không thứ nào dám sánh.

Thứ *Crème* nầy làm cho da trở nên mịnh màng, trắng trẻo, nỡ nang và tránh khỏi sự chàm chích của các giống độc trùng, nước da lại trở nên tươi tốt lịch sự vô cùng.

Phấn và *Sà-Bông Simon*

PARIS

VIN
TONIQUE & BI-NUTRITIF
Du Docteur **RIF**

Vệ-sanh TỬU *của Lương-y* RIF *chế ra*

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gân cốt càng là trán kiện tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhưng kẻ tuổi con khí lực suy giảm vật thấy ngày xuân da thần mỏn, hễ uống rượu nầy rồi, thì lại đặng cứ lần thành đồng, một mày tươi tốt coi như trẻ, lại mạnh hơn xưa.

Còn con nít liệt nhược, đàn bà mất máu, có huyết bạch, có chửa, nhưng kẻ hao tổn tinh thần, hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẽ lắm bội, đa một đỏ sáng, tinh thần trán kiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trử bán tại tiệm thuốc Tây đường Marins số 190-192, Cholon.

Dépôt Pharmacie Franco-Chinois 190-192, Rue des Marins, Cholon.

THUỐC NHỨC ĐẦU
ASPIRINE
DES
USINES DU RHONE

CHỮA KHỎI
NHỨC ĐẦU
BỆNH CẢM
BỆNH GHÍP
CÁC CHỨNG ĐAU NHỨC

Thuốc [illegible] nhận là công hiệu xưa nay chớ tin

NHẬN KỸ TÊN HIỆU
"USINES DU RHONE"

MANUFACTURE SAIGONNAISE
DE
CARREAUX & MOSAIQUES
Maison fondée en 1909
rue d'Arras et Lucien Lacouture
CHODUI SAIGON

Marque déposée

Gạch bông tốt thượng hạng, nhiều kiểu mới rất xinh đẹp làm bằng Xi-măn đủ thứ màu và các vật dùng đều ở Pháp quốc lại.

Xin mời quí vị đến xem, kiểu gạch bông mới bày, đẹp lắm.

Giá bán hạ xuống rất nhiều. Xin viết thơ hỏi bản giá mới Bổn-hiệu sẽ gởi cho.

Dây-thép đề tắt
(Adresse télégraphique:)
MASACAMO. – SAIGON

VÔ RA THONG THẢ
Lầng ở đường Lucien Lacouture. — Chodui.
gần trại linh tập Ô-ma.

AGENCE IMMOBILIÈRE DE L'INDOCHINE
211 213 Rue Catinat et Angle Rue d'Espagne
-:- SAIGON -:-

Téléphone: 888
CODE LUGAGNE INTERNATIONAL
A. I. D. L. I.

MUA BÁN — Nhà cửa, vườn tược, ruộng nương, đất cát, nhà vuon, phố, hàng hóa. — Cho mượn nhà vườn, nhà ở phố, giá đủ hạng tại Saigon, Dalat, Cap Saint Jacques v. v. — Cho vay cách giản tiện có thế chưn. — Lãnh cai quản nhà cửa. — Lãnh cai quản vườn tược. — Lãnh kiểm soát vườn tược — Đòi chác và giao thông

Xin hãy do nơi bà DE LA SOUCHÈRE.

Công-dụng thuốc viên PI-LUIN-LÔ PANG KY (PILULES PINK) rất thần hiệu để chống lại sự yếu mệt của các cơ thể.

Thuốc **PILULES PINK** sinh nhiều máu tốt và làm nhuận các cân tuỷ; thuốc nầy làm cho biết đói, làm cho các nước trong dạ dầy chóng sinh và giup sức mạnh cho các công việc của cả các cơ thể.

Cho nên thuốc **PILULES PINK** thật đáng gọi là thuốc đại thần hiệu để chữa bệnh thiếu-máu, bệnh phiền-muộn, bệnh gầy-mòn, các bệnh tơi thì lớn số và bệnh trở về già, bệnh đau bao-bì, bệnh nhức đầu, bệnh cần lực mỏi mệt.

Thuốc PILULES PINK bán tại khắp các hàng bào-chế tây

CÁCH TRỊ BỊNH ĐAU

CAN, TÌ, PHẾ PHÙ
BẰNG THUỐC BỘT
POUDRES DE COCK

Có nhiều vị thuốc ngoại khoa uống vào tưởng đâu là lành bịnh đau Can, tì phế phù, không để nó làm cho hôi đau một dây một lát mà thôi. Rồi bịnh trở lại nặng con, là vì thuốc không thấm vào gốc bịnh.

Cần nhứt ai ai cũng muốn trừ cho tuyệt bịnh. Thuốc bột *Poudres de Cock* là một vị thuốc thần hiệu cứu mạng vô làm chợ Can, tì phế phù được trong sạch. tang ấy chuyển vận đồng nhau mà làm cho vật thực có ích cho con người.

Uống thuốc bột *Poudres de Cock* vật thực nào nó tiêu hóa cũng được hết, nó thêm và bổ máu thịt, thêm sức cho được khỏe mạnh.

Muốn trừ bịnh đau tì-vị cho tuyệt gốc rễ, ăn uống không tiêu đau bao tử mắc trướng, sinh ruột sưng bao tử, sưng ruột, đau gan; muốn cho chứng bịnh ấy không hóa ra bịnh huyết su, giảm gân, giảm cốt, bịnh nước tiểu ngọt như có trộn trắng trứng gà đau hậu thu, vịt lỗ lòi và các chứng bịnh nặng hơn nữa, trước hay là sau khi ăn cơm uống một liều thuốc bột *Poudres de Cock*.

Hoàn thuốc bột *Poudres de Cock* đựng trong hộp thiết để bán trong các tiệm thuốc tốt và tại chỗ bào chế ở thành JEUMONT (Dpt NORD.

Enterobyl
ANG-TÊ-RÔ-BI-LÔ
THUỐC CHỮA LÁ GAN

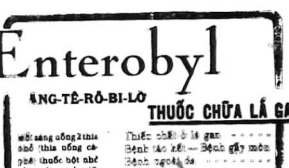

E. DEBAUSSET, là quan dược-sư hạng nhứt. Có nhiều năm cách-trí. Người làm đầu sở nghiệm-viện thuộc quyền ở đại-học đường thuốc, số 93, Rue Nationale Lille (France).

BÁN VỊ: HIỆU ẤN QUÁN TẠI HUẾ

NÀY THUỐC CHỨ DANH
CHỮA BỆNH
ĐAU-LƯNG

THUỐC VIÊN FOSTER chữa khỏi bệnh đau lưng do thận sinh ra. Lại cũng là thuốc thần diệu nhất để chữa bệnh thấp, bệnh-đau-ngang-thắt-lưng, bệnh nhức-xương, bệnh sưng-mắt-cá. Lại còn khi nước tiểu đục, hay vàng, hay nếu có chất vôi, thì nên dùng ngay THUỐC VIÊN FOSTER. Ai càng dùng THUỐC VIÊN FOSTER thì không những bệnh sẽ khỏi hẳn, mà mình lại thấy càng-kiện, nhẹ-nhàng để làm việc. Các bà không bóng, huyết mạch không điều hay ngất, mỗi năm nên soi vai lần THUỐC VIÊN FOSTER.

Một Hộp 8f50 **PILULES FOSTER** Hai Hộp 14f85
CHỮA THẬN VÀ BÀNG QUANG

Bán tại các hàng bào chế tây và gởi mua tại nhà
H. BINAC, Phcien, số 28 Phố Perchland, PARIS.

Elixir tonique ANTIGLAIREUX
du Dr GUILLIÉ

La thuốc bổ mỹ-tửu đã nổi tiếng từ một trăm năm nay (từ năm 1812) để trị các bệnh do

Mật uế và Đờm dãi

sinh ra, nghĩa là

các bệnh ở Gan, ở Dạ giày (bao tử) ở ruột, ở tim, các bệnh động huyết, bệnh ngã nước, 96f, Tê-thấp.

Phải nhận kỹ tên ký
G. ROCHER, Bào-chế chuyên-môn
PARIS, 23, Rue de Grenelle
Bán ở các hiệu thuốc

Thuốc mới bài, uống vào lỡ miệng, trẻ

BỊNH TIỀM LA

Uống thế khỏi chích thuốc